

פרשת פנחס

ויהי אחר המגיפה - מהות ההדגשה

בביאור סמיכות הפסוק "ויהי אחרי המגפה" לכאן, י"ל דהנה **מהר"ם אלשיך** כתב תירוץ על קושיתו מדוע ציוה הקב"ה לצרור את המדינים ולא את מואב, הוא מטעם שאף שגם מואב הפקירו בנותם לזנות מ"מ עיקר המגפה היה על דבר כזבי, שבנות מואב הכשילו רק את המון עם, והקב"ה אינו מדקדק כ"כ על עבירה שלהם, אבל כזבי הכשילה גדול בישראל, והקב"ה מקפיד מאד על עבירה של חשובי ישראל, לכן עי"ז היתה המגפה ע"כ צוה הקב"ה לצור את מדין ע"ש.

והנה נראה ראייה לדבריו, דהרי קודם שהרג פנחס את זמרי כבר נהרגו הנצמדים לבעל פעור, ואעפ"כ לא פסקה המגפה, אבל כשהרג פנחס את כזבי וזמרי תיכף פסקה המגפה, א"כ מוכח מזה כסברת האלשיך ז"ל, שרק ממנה נמשך עיקר המגפה, לכן צוה הקב"ה לצור את מדין ולא מואב.

וזהו כוונת הפסוק "ועל דבר כזבי וגו' המוכה ביום המגפה וגו', ויהי אחרי המגפה", ר"ל, תיכף שהוכתה כזבי היה אחרי המגפה, ותיכף פסקה המגפה משנהרגה, א"כ מורה שכל המגפה היה על ידה, לכן "צרור את המדינים", וא"ש.

מקור: אלשיך